

BACK TO THE SIXTIES

Toneelstuk in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BACK TO THE SIXTIES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Harold Doorman - circa 55 jaar

Maria Doorman - circa 50 jaar, echtgenote van Harold

Henk Doorman - circa 30 jaar, zoon van Harold en Maria

Willem Jansen - circa 80 jaar, vader van Maria

Suzan Buurman - circa 50 jaar, vriendin van Suzan

Frits Buurman - circa 55 jaar, echtgenoot van Suzan en vriend van Harold

Carolien Wachter - circa 30 jaar, politieagente en buurvrouw van Harold en Maria

Klara Bolsen - circa 50 jaar, huisarts

Tekst

If you're going to San Francisco
Be sure to wear some flowers in your hair
If you're going to San Francisco
You're gonna meet some gentle people there
For those who come to San Francisco
Summertime will be a love-in there.
In the streets of San Francisco
Gentle people with flowers in their hair.
All across the nation such a strange vibration.
People in motion.
There's a whole generation with a new explanation.
People in motion. People in motion.
For those who come to San Francisco
Be sure to wear some flowers in your hair.
If you come to San Francisco
Summertime will be a love-in there.
If you come to San Francisco
Summertime will be a love-in there.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de “huiskamer” van de familie Doorman. Het is een doorsnee kamer.

Links op het toneel staat een hoge tafel met 4 stoelen. Aan de andere kant een bank, stoelen en een lage tafel. Tevens moet er een telefoon aanwezig zijn. Verder kan het toneel naar eigen inzicht worden ingericht. Op het toneel moeten drie deuren aanwezig zijn. Links is naar de gang en rechts is naar de keuken en in het midden is naar de andere vertrekken en naar boven.

EERSTE BEDRIJF

1^e tafereel

Het eerste bedrijf speelt aan het eind van de ochtend. Maria zit aan tafel de krant te lezen.

MARIA: (*Leest de krant*) Ik denk dat ik ouder begin te worden, ik kan de lettertjes bijna niet lezen. Laat ik de lamp maar even aan doen. (*Staat op en doet de lamp boven tafel aan en gaat weer zitten*) Kijk, dat is al een stuk beter.

Willem

WILLEM: (*Kijkt even rond*) Is die uilenbal er niet?

MARIA: (*Zucht*) Pap, ik zeg het je voor de laatste keer: lig niet altijd af te geven op Harold.

WILLEM: Kijk, dat vind ik nu fijn.

MARIA: Wat?

WILLEM: Dat je me voor de laatste keer hierover de les gaat lezen.

MARIA: (*Geërgerd*) Vader ik meen het. Je zit altijd op Harold te vitten, op alles wat hij doet heb je op- en aanmerkingen. Ik ben het meer dan zat.

WILLEM: Moet hij de dingen gewoon in een keer goed doen, dan kan ik ook geen op- of aanmerkingen maken.

MARIA: Luister vader, bij deze heb ik je gewaarschuwd. Als jij zo door blijft gaan, dan zet ik je hoogstpersoonlijk het huis uit.

WILLEM: (*Tegen het publiek*) Wilt u de man spreken die de leiding heeft, of de vrouw die van alles op de hoogte is.

MARIA: Ik ben het meer dan zat, als je dat maar weet. (*Tegen zichzelf*) Sommige dingen zijn zo eenvoudig dat zelfs je vader ze zou moeten begrijpen.

WILLEM: (*Gespeeld kwaad*) Dat is dan je eigen vlees en bloed. Hoe kun je het in je hoofd halen om je oude vader te dreigen hem op straat te zetten.

MARIA: Je hebt geluk gehad dat Harold mij heeft overgehaald je in huis te nemen toen jij je eigen woning niet meer kon betalen. Als het aan mij had gelegen was je er niet in gekomen.

WILLEM: Heeft die uilenbal toch nog één ding goed gedaan.

MARIA: Vader, je bent zo nu en dan onuitstaanbaar en een eigenwijs en saggerijng stuk vreten.

WILLEM: Waar is die uile.... (*Bedenkt zich*) die lieflijke schoonzoon van mij eigenlijk?

MARIA: Bij de tandarts. (*Deurbel*) Eens even kijken wie dat is. (*Af*)

WILLEM: Dan hoop ik dat die tandarts hem goed te pakken neemt.
(*Gaat krant lezen*)

Maria en Suzan

MARIA: In ieder geval is het hartstikke leuk dat je even hier naar toe bent gekomen.

SUZAN: Dag meneer Jansen.

WILLEM: (*Brommerig*) Goeiemorgen.

SUZAN: Een beetje mopperig vandaag?

WILLEM: (*Kijkt haar brutaal aan*) Of jou dat wat aan gaat mevrouw Buurman. (*Tegen het publiek*) Dat zegt trouwens genoeg. Een vrouw die Buurman heet. Nog een geluk dat ze verder weg woont anders was ze niet alleen Buurman maar ook nog eens buurvrouw geweest. (*Hoofdschuddend*) Dat is voor een normaal mens niet allemaal te behappen.

MARIA: Niet op letten Suzan, er is vandaag niet veel goed te doen bij die ouwe saggerijn. Zal wel aan het weer liggen.

SUZAN: Nou, dan negeren we hem gewoon.

Harold

HAROLD: Goeiemorgen allemaal.

MARIA: He, al terug?

HAROLD: Ja, de tandarts was snel klaar. (*Pakt kaartje*) Over twee weken terugkomen.

MARIA: Waarom dat dan?

HAROLD: De tandarts heeft twee gaatjes gevonden. Nou, je kunt beter zeggen een gaatje en een gat. En hij wil ze allebei vullen.

MARIA: (*Verbaasd*) Oh, en je poets nog wel zo vaak. Waar zitten de gaatjes?

HAROLD: Het gaatje zit in mijn kies en het gat zat in zijn portemonnee. (*Lachen*)

SUZAN: Ja, die tandartsen weten wel van prijzen. Gelukkig hebben jullie van Dalen. Dat is tenminste een normale tandarts.

MARIA: Hoe bedoel je normaal? Bij welke tandarts zit jij dan?

SUZAN: Wij zitten bij van Ommeren.

MARIA: Is die dan niet normaal?

SUZAN: De laatste keer dat ik bij hem moest zijn, kijkt hij naar mijn tanden en zegt: dat ziet er niet best uit, twee kiezen moeten worden gevuld en twee wortelkanaalbehandelingen. Ik zeg zo voor de gein: oe, ik krijg nog liever een kind. Weet je wat hij zegt? (*Maria en Harold schudden van nee*) Dat kan ook, maar dan moet de stoel anders. Nou vraag ik je, welke normale tandarts zegt zoiets?

HAROLD: (*Lachend*) Lijkt me trouwens toch lastig, zo in zo'n stoel.

MARIA: Niet op letten. Voordat hij naar de tandarts gaat is hij altijd

heel stil. Maar als hij dan weer terug is heeft hij weer praatjes voor tien.

HAROLD: Maakt mij niet uit. (*Staat op*) Zo, nu ga ik eerst dat stopcontact repareren.

WILLEM: (*Verbaasd*) Pardon, wat ga jij doen?

HAROLD: Ik ga dat stopcontact achter de bank repareren. Dat is al een hele tijd stuk.

WILLEM: (*Staat op*) Mooi, dat heb ik dan toch goed gehoord. Dan ga ik eerst maar eens telefoneren.

MARIA: (*Achterdochtig*) Met wie wil jij telefoneren?

WILLEM: Ambulance, brandweer en de politie. Het hele zootje.

MARIA: Maar waarom dat dan?

WILLEM: Als die onbenul met zijn tengels aan het stopcontact zit, dan kan ik je garanderen dat het mis gaat. En vanavond is er voetbal op tv en dat wil ik niet missen omdat het elektriciteitsnetwerk om zeep is geholpen door meneer hier.

MARIA: (*Scherp*) Vader, ik waarschuw je.

WILLEM: (*Schouderophalend. Gaat weer op de bank zitten*) Nou, dan moeten jullie het zelf maar weten.

MARIA: Harold, zeg jij er nu ook eens iets van.

HAROLD: Waarom? Als iemand met z'n (*Nadruk*) volle verstand zoiets gezegd zou hebben zou ik kwaad worden, maar in zijn geval....

MARIA: Ik heb er anders ondertussen wel genoeg van.

HAROLD: Ach laat die ouwe man nu gewoon blij zijn in zijn eigen wereldje.

WILLEM: (*Kwaad*) Ouwe man, je hebt het niet tegen de een of andere seniele bejaarde.

HAROLD: (*Tegen Maria*) Help me er even aan te herinneren dat ik ook de afvoer nakijk. Ik hoor het afvoerputje weer rochelen. Zo, ik ga even mijn gereedschap halen. (*Af*)

SUZAN: Wat is er met dat stopcontact?

MARIA: Waarschijnlijk een los draadje of zoiets.

WILLEM: (*Richting publiek*) Dat stopcontact is niet het enige waar een draadje los aan zit.

SUZAN: Ik vind het altijd maar griezelig hoor. Dat gepruts aan zo'n stopcontact is niets voor mij.

MARIA: Ach, Harold heeft wel vaker een stopcontact gerepareerd. (*Willem kijkt minachtend naar Maria*) Ja, (*Maria kijkt terug*) hij kan wat dat betreft veel meer dan menigeen denkt.

WILLEM: (*Richting publiek*) Afwachten. Eerst zien, dan geloven.

Harold

HAROLD: *(Op met gereedschapskist)* Zo, dan zullen we dat varkentje eens even wassen. Maar eerst even een stukje muziek opzetten. *(Pakt cd en zet cd-speler aan)* Ah, Scott Mackenzie, dat was nog eens muziek.

SUZAN: Dat ben ik helemaal met je eens. Prachtige muziek werd er toen nog gemaakt. Niet van die computermuziek die ze tegenwoordig de hele dag draaien.

HAROLD: Wat dat betreft had ik best in de jaren vijftig willen worden geboren. Dan had ik de sixties in volle glorie kunnen beleven.

MARIA: *(Tegen Suzan)* Hij had graag naar Woodstock willen gaan.

SUZAN: Om eerlijk te zijn, had ik dat ook wel willen meemaken. *(Geniet intens)* Die vrije liefde, iedereen gelijk.

HAROLD: Nee maar, Suzan. Ik wist niet dat jij van binnen ook een hippie bent.

SUZAN: Ja, ach met de jaren zijn de wilde haren er van af gegaan. Maar als het aan mij lag mocht die tijd meteen weer terug komen. *(Begint te zingen)* And the beat goes on....

HAROLD: Ik ben het helemaal met je eens Suzan. Het lijkt mij een geweldige tijd te zijn geweest. Iedereen die dat bewust heeft meegemaakt spreekt met weemoed over die tijd.

SUZAN: *(Lachend)* Het mooiste is dat de meesten die tijd veelal niet eens bewust hebben meegemaakt.

HAROLD: Hoe bedoel je?

SUZAN: *(Lacherig)* De meesten waren te stoned om het bewust mee te maken.

HAROLD: Zal ik de lijm maar vast ophalen?

SUZAN: Nee, ik heb liever gewoon alcohol.

MARIA: Zal ik dan voor deze hippiecommune eerst maar even koffie gaan zetten, voordat jullie aan de alcohol gaan?

HAROLD: Ja, en doe er gelijk twee jointjes bij. Ik bedoel, voor na de koffie.

MARIA: *(Gespeeld)* Ja, hoor. Daar zal ik voor zorgen. Ik laat jullie dan maar even alleen, maar denk er aan. Niet te veel vrije liefde. *(Af)*

WILLEM: *(Kijkt geringschattend)* Een ouwe vent en een bejaarde vrouw. Nou, dat zal me de vrije liefde wel zijn. *(Tegen het publiek)* Zal wel gesponsord worden door Viagra.

SUZAN: Lach maar, meneer Jansen. Maar met een Viagrapil is alles op te lossen.

HAROLD: Nou, ik heb nog lang geen Viagra nodig, dat kan ik je wel vertellen. Zo, en nu eerst dat stopcontact.

WILLEM: *(Betweterig)* Vergeten we niet iets belangrijks?

HAROLD: Wat zou ik dan wel vergeten?

WILLEM: Even de hoofdschakelaar omzetten zolang je met dat stopcontact ligt te klooiën.

HAROLD: (*Lachend*) Ha, mijn sleutels zijn daar speciaal voor gemaakt. Wees gerust vader, er kan niets gebeuren. (*Duikt achter de bank*)

WILLEM: Ja, dat zeiden ze op 9 mei 1940 ook. Ga maar rustig slapen, er kan niets gebeuren. Nou de volgende dag wisten we het. Maar goed, hier wil toch niemand naar mij luisteren.

HAROLD: (*Van achter de bank*) Rustig nou maar, het is zo gepiept.

WILLEM: (*Geringschattend*) Ik denk dat jij de enige bent die er dadelijk tussenuit piept.

Maria

MARIA: (*Op met blad met koffiespullen*) Zo.

SUZAN: (*Verbaasd*) Dat heb je snel gedaan.

MARIA: (*Glimlachend*) Ik had straks het koffiezetapparaat al aan gezet. En bovendien kon ik jullie niet zo lang alleen laten. Al dat gepraat over die vrije liefde en zo. (*Plotsklap flikkerende lampen, de lamp boven de tafel gaat uit en de muziek stopt. Vanachter de bank klinkt een afgrijselijke kreet. Men ziet een paar keer een arm van Harold boven de bank uitsteken, waaraan men kan zien dat hij onder stroom staat. Maria verschrikt roepend*) Harold. (*Wil er op af vliegen maar wordt tegengehouden door Suzan*)

SUZAN: Pas op dat je zelf niet onder stroom komt te staan.

MARIA: (*Angstig*) Nu kan het, hij heeft geen contact meer met het stopcontact. Het is veilig. (*Knielt neer bij Harold*) Harold...Harold, alsjeblieft zeg iets. (*Er klinkt gekreun van achter de bank*)

WILLEM: Maak je niet zo druk, er is niets aan de hand. Ik kan hem nog horen. Kijk liever of de elektriciteit het nog doet. Anders kan ik vanavond geen voetbal kijken.

MARIA: (*Ondersteunt Harold, die helemaal van de kaart is*) Rustig maar Harold. Ga hier maar even zitten. (*Harold gaat op de bank zitten*)

HAROLD: (*In de war*) Heee babe, wat is er gebeurd?

MARIA: Je hebt stroom gekregen.

HAROLD: (*Afwezig lachend*) Heee, te gek babe.

SUZAN: Hij praat wel een beetje raar.

WILLEM: Nee hoor, hij heeft altijd alleen maar onzin zitten uitkramen.

MARIA: (*Kijkt kwaad naar Willem maar negeert haar*) Ik denk dat hij even een glas water moet hebben.

SUZAN: Ik zal wel even een glaasje water halen. (**Af**)

MARIA: (*Bezorgd*) Hoe voel jij je nu Harold?

HAROLD: *(Als of hij dronken is)* Ik voel me helemaal te gek babe.

MARIA: Ik wilde dat je niet zo raar praatte.

HAROLD: *(Alsof hij dronken is)* Lets make love, not war.

Suzan

SUZAN: *(Met glas water)* Alsjeblieft. *(Geeft het aan Maria)*

MARIA: *(Tegen Harold)* Hier, drink maar iets.

HAROLD: *(Alsof hij dronken is)* Als het maar 50% sterk is.

MARIA: Jaja, drink nu maar iets. *(Harold drinkt iets)*

HAROLD: *(Afwezig)* Een drank voor goden, dat is het.

SUZAN: Ik geloof dat hij nog niet helemaal bij zinnen is.

WILLEM: Maakt niet uit, hij was er altijd al een paar kwijt.

MARIA: Ik denk dat ik de dokter maar even bel

SUZAN: Ik denk dat dat inderdaad het beste is.

MARIA: *(Pakt de telefoon. Gehaast)* Hallo, met Maria Doorman....., ja, dat klopt. Zou u even langs kunnen komen. Ja, mijn man heeft een elektrische schok gehad en is behoorlijk in de war. *(Zucht)* Oh fijn, ik zie u dadelijk wel verschijnen. *(Einde gesprek)* Ze is in de buurt en komt meteen hier naar toe.

WILLEM: *(Geringschattend)* Ik stel voor om een emmer ijskoud water over hem heen te kieperen. Ik weet zeker dat hij dan weer bij de positieven komt.

MARIA: *(Kwaad)* Als je niet iets zinnigs kunt zeggen, hou dan alsjeblieft je mond. Anders zal ik een emmer ijskoud water over jou heen kieperen.

WILLEM: *(Geërgerd)* Nou moet je niet kwaad worden op mij. Ik heb jullie alleen proberen te waarschuwen. Ik zei nog dat die uitgegroeide eik....., ik bedoel, liefhebbende echtgenoot van jou niet in staat zou zijn om dat stopcontact te repareren. Maar luistert er iemand naar mij...? Nee hoor, vooral niet naar die ouwe gek luisteren. Nou zie je wat er van komt. *(Staat op)*

MARIA: *(Geërgerd)* Wat ga je doen?

WILLEM: Ik ga naar de kroeg.

MARIA: Ga je op een moment als dit naar het café?

WILLEM: Ja, ik wil weten of ze daar nog stroom hebben en of ze vanavond naar het voetballen kijken. Hoef ik die wedstrijd in ieder geval niet te missen. *(Af)*

MARIA: *(Kwaad)* Oh..., ook geen greintje medeleven heeft die vent in z'n donder.

SUZAN: Ja Maria, maar je weet dat het nooit tussen Harold en je vader heeft geboterd.

MARIA: *(Gaat naast Harold zitten en knuffelt hem)* Ach, het is zo'n lieve vent.

HAROLD: *(Kijkt haar aan alsof hij high is)* Heee babe, wat gaan wij doen? Make love, not war?

MARIA: Ja straks, maar nu even niet. *(Ongeduldig)* He, waar blijft die dokter nu.

SUZAN: Misschien moet hij even op bed gaan liggen.

HAROLD: *(Lallend)* Nee, niet gaan liggen. Wij blijven hier, op deze bank. Dit is onze ijsschots in deze ruwe zee.

SUZAN: *(Verwonderd)* Wat bazelt hij toch.

MARIA: Hij is helemaal van de kook.

HAROLD: Er zitten twee ijsberen op een ijsschots, zegt de een tegen de ander: *(Met brommende stem)* zal ik jou er eens afduwen. *(Giert het uit van het lachen)* De mooiste mop dit ik ooit gehoord heb. *(Deurbel)*

MARIA: Daar zal je de dokter hebben. **(Af)**

HAROLD: *(Gaat in kleermakerszit op de bank zitten)* Zo, en nu mediteren.

SUZAN: *(Lichtelijk in paniek)* Ho, hu. Blijf nou alsjeblieft gewoon zitten.

Maria en Klara

KLARA: Ah, daar is de patiënt. *(Gaat naast Harold zitten)* Zo, en hoe is het er mee?

HAROLD: Alles is oké babe, en met jou? *(Plotseling)* Zullen wij met z'n allen een sit-in gaan houden?

MARIA: Zo praat hij al sinds hij die opdonder heeft gehad.

KLARA: *(Met lichtje zijn ogen controlerend)* Dat ziet er nog goed uit.

HAROLD: *(Streelt de dokter)* I love you babe.

MARIA: *(Geërgerd uitroepend)* Harold.

KLARA: Maakt niet uit. *(Tegen Harold)* Ik hou ook van jou, als jij tenminste je mond even wilt openhouden.

HAROLD: *(Dromerig)* Voor jou altijd babe. Zeg babe, ken jij die mop van die twee ijsberen al?

KLARA: *(Voelt pols)* Ja, die ken ik al. *(Tegen Maria)* Ik kan op het eerste gezicht niets vinden wat niet in orde is. Hij heeft een iets hogere hartslag, maar dat komt waarschijnlijk nog van de schok.

SUZAN: Gelukkig dat er verder niets aan de hand is. Alleen praat hij wel een beetje vreemder dan normaal.

KLARA: Eerlijk gezegd komt dat bij mannen wel vaker voor, dat is niet meteen een reden om ongerust te worden. Ik denk dat hij gewoon naar bed moet om goed uit te rusten. Dan kan zijn lichaam de schok verwerken. Na een goede nachtrust is hij, denk ik, weer zo goed als nieuw.

MARIA: Dus verder is er niets aan de hand?

KLARA: (*Vriendelijk*) Nee, ik denk dat het allemaal mee is gevallen. Hij is alleen nog in de war. En zoals al gezegd: na een goede nachtrust zal dat waarschijnlijk ook vanzelf weer overgaan.

MARIA: (*Blaast opgelucht*) Ik ben toch blij dat u even bent langsgesproken. Ik hoop niet dat ik u heb lastig gevallen.

KLARA: Nee hoor, dit hoort bij ons vak. Ik ga nu verder en zal morgen wel even bellen om te vragen hoe het er mee is.

MARIA: Dank u wel dokter.

KLARA: Tot ziens.

MARIA: Ik zal u even uitlaten. (*Af*)

HAROLD: (*Springt op*) Muziek.

SUZAN: (*Paniekerig*) Blijf nou zitten.

HAROLD: (*Gaat naar de cd-speler en wil deze aanzetten*) Ah, good old Scott Mackenzie. (*Verwonderd*) Hij doet het niet. (*Tegen Suzan*) Maakt ook niet uit. Hij staat momenteel op nummer een en dat is het belangrijkste. (*Gaat op de bank zitten en doet alsof hij gitaar speelt en zingt luid en vals*)

Maria

MARIA: Wat is dit?

SUZAN: Hij wilde de cd-speler weer aanzetten en toen dat niet lukte, begon hij zelf te zingen.

MARIA: Ik ben bang dat het een lange middag en avond gaan worden.

HAROLD: Hey babe, kom je bij me zitten en meezingen. Lets go, to San Franc....

SUZAN: Ik vond dit altijd een mooi nummer, maar nu ik het Harold hoor zingen ga ik er toch anders over denken.

MARIA: Hij kan niet eens zingen. Het enige zingen wat hij ooit gedaan heeft was voor hij de kerk uitging.

SUZAN: Hij heeft dus bij Henk het laatste couplet nog mee geneuried?

MARIA: (*Knikt*) Ja. Ik weet het nog goed. (*Dromerig*) Het was op een zwoele zaterdagavond..

SUZAN: Misschien kun je dat beter een andere keer vertellen. Wat wil je nou met Harold gaan doen?

MARIA: Ik denk dat het misschien het beste is dat hij naar bed gaat en eens goed uitrust, des te eerder heb ik mijn oude Harold weer terug.

SUZAN: Oké.

MARIA: (*Vragend*) Harold?

HAROLD: Yeh babe, wat is er?

MARIA: Ik denk dat het tijd is om naar bed te gaan.

HAROLD: (*Zwoel*) Dat is een goed idee babe.

MARIA: Kom dan maar mee.

HAROLD: (*Tegen Suzan*) Kom babe, jij gaat ook mee.

SUZAN: Ik denk niet dat Frits daar helemaal mee eens zou zijn.

HAROLD: Maakt niet uit wat die Frits er van vind. We moeten ons zelf bevrijden van dit soort boeien.

SUZAN: (*Speels*) Met boeien hoef ik hem al helemaal niet aan te komen.

HAROLD: Leve de vrije liefde, love is all. Samen, gaan we de vrije liefde bedrijven.

MARIA: Jij gaat allereerst de liefde bedrijven en wij de vrijheid. Kom nou maar mee. (*Maria neemt Harold bij de arm en ze gaan samen met Suzan af. Het toneel is even leeg*)

Maria en Suzan

SUZAN: Zo, die ligt in bed.

MARIA: Het viel mij mee dat hij niet tegenstribbelde.

SUZAN: Je hoeft tegen een man maar een keer te zeggen: zullen we naar bed gaan. Dan staan ze meteen klaar. En zo net hebben we bewezen dat het niet uit maakt of een man bij de positieven is of dat hij in de war is. Naar bed willen ze allemaal.

MARIA: Heb jij ook zin in een glaasje wijn? Na, alle consternatie heb ik behoefte aan een glas wijn.

SUZAN: Ja, lekker.

MARIA: Dan haal ik even een paar glazen. (*Af*)

SUZAN: En dan zet ik even een ander muziekje op. (*Zoekt een andere cd uit en zet die aan*) Stom van mij. Die doet het niet. Nou ja, dan maar zonder muziek.

MARIA: (*Op met twee glazen wijn*) Alsjeblieft.

SUZAN: Dank je wel. (*Gaan allebei zitten*) Je moet niet vergeten even in de stoppenkast te kijken. Kun je de stroom er weer opzetten.

MARIA: Dat komt dadelijk wel, eerst even uitblazen. Ik moet eerlijk bekennen dat ik wel geschrokken ben.

SUZAN: Dan ben jij niet de enige. Proost, dat morgen alles weer normaal is.

Henk

HENK: Goedemiddag.

MARIA: Wat ben jij vroeg thuis?

HENK: Het gaat blijkbaar slecht met de zaak. De directeur heeft ons naar huis gestuurd.

MARIA: (*Geschrokken*) Gaat de zaak failliet?

HENK: (*Nonchalant*) Wie zal het zeggen.

SUZAN: Je bent er nog al rustig onder. Ben je niet bang dat jij je baan verliest?

HENK: (*Lachend*) Nee, eerst een tijdje in de WW en daarna zoek ik wel een andere baan.

MARIA: Wat dat betreft is hij net zo makkelijk als zijn vader.

HENK: Juist, daar heeft moeder helemaal gelijk in. Maar....., zitten jullie niet wat vroeg op de ochtend al aan de wijn?

MARIA: Als ik je vertel wat wij net met je vader hebben meegemaakt.....

HENK: A propos, zag ik vader daar net door het slaapkamerraam naar buiten klimmen.

MARIA: (*Springt op geschrokken*) Wat... (*Rent naar de slaapkamer. Af*)

SUZAN: Weet je zeker dat het je vader was?

HENK: Dat mag ik hopen, (*Nadenkend*) anders moet ik eens een ernstig gesprek hebben met mijn moeder.

Maria

MARIA: (*Paniekerig*) Hij is weg..... Ik vond al dat hij zich veel te makkelijk naar bed wilde laten brengen. We moeten naar buiten en naar hem op zoek gaan.

HENK: (*Verwonderd*) Ho, wacht eens even, wat is er nu precies aan de hand?

MARIA: Dat komt straks wel, we moeten hem nu eerst proberen te vinden.

HENK: Dat heeft geen enkel nut. Het is door de uitverkoop buiten extra druk en Joost mag weten hoe ver hij al weg is, en in welke richting.

SUZAN: Henk heeft gelijk Maria.

MARIA: (*Treurig*) Maar ik moet toch iets doen. Ik kan hem in deze verwarde toestand toch niet alleen laten.

HENK: (*Ongeduldig*) Wil mij iemand eindelijk eens vertellen wat er nu aan de hand is?

SUZAN: Je vader heeft een stopcontact willen repareren en kreeg toen een opdonder van de elektriciteit.

MARIA: En nu is hij helemaal in de war.

HENK: Hoe bedoel je: in de war.

MARIA: Hij heeft het de hele tijd over: make love, not war.

SUZAN: Ja, en je moeder is een babe.

HENK: (*Lachend*) Hij denkt dus dat hij een hippie is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto